

Nejprve tedy krátce o Hnutí Nehnutí:

V množství některých blíže ne-specifikovatelných událostech, jsme nuceni přemýšlet nad tím, co by se stalo, kdyby Hnutí Nehnutí nikdy nevzniklo. V zásadě by se stalo to, že by nevzniklo. Nic by se nestalo. Jenže v místech, kde má něco vzniknout a nevznikne to, musí zákonitě vzniknout něco jiného. Jsme tedy rádi za to, že vzniklo Hnutí Nehnutí a tím se stalo to nejmenší a jistě i to nejlepší, co mohlo vzniknout. Klidně by totiž mohlo vzniknout něco, co by svým vznikem dávalo naději na pochopení toho, co vzniklo nebo toho, co svůj vznik chápe jako pochopení toho, co vzniká díky vznikání.

Jako Hnutí Nehnutí se těmto složitostem s úspěchem vyhýbáme a kráčíme přesně a hlavně srozumitelně za myšlenkou vyhnout se samotnému vzniku. Jednoduše jsme nikdy nevznikli. Tím, že jsme se setkali na místě potencionálního vznikání a vzniklo Hnutí Nehnutí, je jasné, že vzniklo něco, co není nikterak závislé na vzniku. Tím jsme jistě ve výhodě před tím, co by mohlo vzniknout. Potvrzuje to jistý charakter samotného vzniku. „Tady si dovolím určitý příklad“:

Jestliže vložíme semínko do země a ta země přijme to semínko a to semínko je vhodné pro tu zem, nic se neděje. Semínko je v zemi. Země obklopuje semínko. Je to velká událost a stále se nic neděje. Tohle semínko je v zemi a je připraveno na svůj růst. Roste a roste a pořád se nic neděje. Potom vyrostne, vykvete, uvadne a pořád se nic neděje, ovšem stalo se toho velmi mnoho, když o tom víte.

To, že vzniklo Hnutí Nehnutí, víme. To, proč vzniklo, také víme. Nevíme ale, co to znamená.

Položili jsme si otázku: „Co to znamená?“ Odpověď nebude asi tak srozumitelná, jako předešlé informace o vzniku Hnutí Nehnutí, ale považujeme za důležité se o tom zmínit a to právě proto, že záleží na úhlu pohledu.

Někdy před mnoha lety, byl každý z nás malým chlapcem či malou dívkou. Vysoko nahoře na polici stával květináč a v tom květináči byla hlína a v té hlíně bylo semínko. Semínko rostlo a rostlo a vyrostlo a vykvetlo a uvadlo a malý chlapec nebo malá dívka se dívali na ten zázrak z takového úhlu, že viděli pouze květináč a proto uvěřili, že se v květináči nic neděje. Potom chlapec i dívka vyrostli a to je dobře. Není však jisté, pro koho je to dobře.

Ne-náhodou se Hnutí Nehnutí věnuje vysoce položeným skutečnostem. Jednou z nich je úděl člověka. Člověk totiž mrká. Nejenom, že je to neklamná známka pohybu, ale je to krátkodobé, ovšem důležité odtržení od reality s často nedozírnými následky.

S tím souvisí i konečná zpráva Hnutí Nehnutí a jeho Výboru pro Výzkum atelieru environment v Brně, která zní: „Nesnášíme to, co tam není!“

Mnohoznačnou výpověď upřesníme těmito fakty: Víme, co myslíme tím, co říkáme. Myslíme si, že pojem vědět znamená myslet si, ale nejsme si jisti, zda myslet si, neznamená také vědět. Tím pádem se hodnota, která vzniká v nás, přibližuje spíše pojmu vědět. Často sedět = vědět. Výbor pro Výzkum AEN = myslet si: tedy sedět. Nejlépe sedět v určité vzdálenosti od sebe.

Proto je tento text neukončenou spirálou, ve které došlo k radikálnímu řezu ostrým úhlem a rovnou čarou. Nyní je čas věnovat se nuancím této katarze:

AEN v Brně obsahuje, nebo ho vyplňuje, prostě tam je... tu a tam několik lidí. Tito lidé jsou zařazeni pod určitými jmény a těmito jmény se oslovují, zdraví se a tak. Nejsou to nikterak jiní lidé, než ti, co jsou kolem nás jinde, kdekoli jinde, ale určité znaky jsou měřitelné.

Některé z nich jsou: Možná reinkarnace F. K. nebo i jablko; úsměv pro 50% Hnutí Nehnutí; určitá norma na všechno; o 5% větší citlivost na bolest; ztracená slova bez metafory; svět ve světě; posedlost; červenání až do červenosti jahody; neodstranitelnost soupravy; experimenty s neviditelností; kudrnatost; schopnost vypěstovat to nejušťavnatější ovoce; holocaust hřebíků; klubíčko vlny; mít u sebe vždy tužku; paprsek s dlouhým doletem; radikální změna vnímání a prožitku; před mříží a nebo za mříží; dívání se z okýnka při jízdě vlakem; mrkáci panenka; vyžadování přehledu a nepořádku; častější smích než T, K, K, dohromady; po prozkoumání se stává nezajímavé opravdu nezajímavým; prožitek, redukce, dedukce a zpět; červené boty; čtvrtěční změna vlasů; pštrosí způsoby; důvody mít rád; stálost pod vlivem; odrážení světla, jako univerzální vlastnost; znalost rodiny o používání nábytku; přikrývání se něhou; dům bez viditelných základů; velikost v maličkostech; medúza; schopnost básnění; neznámý původ; vlastní zdánlivě nepřipustný svět; sladká voda v mořské rybě; podobná vlnová nakaženost; zvrácenost; velký přínos; intimní téma; hnědost; ženskost; otázka; tři body k měření; lidskost; častost bloudění; vnitřní rituál; dětská zaujatost; konceptuální žlutá; introvertnost směrem k dětství; 2:9; měkký hlas; přehledem vytvářené přehledné situace; jakojakoby; šelma v kočičce; přímá dráha projektilu; otočení; ostrov i pevnina; nenásilnost; všeobecné dobro; bez konce i začátku; prostorová nevyjádřitelnost; čenichavost; rezonance; bílá svítivost; nenápadná ostražitost s přístupnou tváří; schopnost ztrácet se; chov komárů; neustálost; mužská pomalost – ženská impulzivnost; kroucení; zámek; možnost návratu; minulost a pravděpodobně i budoucnost; podepsanost; ne-chlouba; nikdy nekončící nirvána; neochutnatelnost; těžká otázka; odrážení nejzásadnějšího; jemnost; citlivost; skvělost; čichové tyčinky; 50% nezapamatovatelnost pěti slov; vyžadování světla; o hezkém mluvit jen hezky; přímá radost; klamání tělem; rozklad šroubovice; plánování; očekávání soudného dne; plastická láska; čistota bílé krychle; stydlivost; nervozita; poetičnost; malinkatost; po kapsách uschlé růže; názor; základní prozrazení chutnosti; reorganizace; stav blaha; pohled na druhou stranu; chůze vpřed; smích; přijímače a vysílače; světlo... to jsou tedy některé, více či méně důležité, více či méně měřitelné znaky, které Výbor pro Výzkum AEN v Brně v systému dvou a více proměňoval a poměňoval. Dílčím výsledkem je tedy uměle vytvořený „umělec“, ve vysoké pravděpodobnosti člověk, s jiskrou v oku, s kterým jsme před lety seděli na jednom místě a dívali se mlčky do jednoho bodu.

To ovšem není úplný konec našeho zkoumání. Přímoou metodou hledání výsledků z konkrétního měření, jsme přišli na podstatná data. Jednotící systém výzkumu TÁTA, což je velmi důvěryhodný systém zpracování pomocí Tápavé Tabulky, kterou z části pro náš výzkum vyvinulo 50% Hnutí Nehnutí, jsme přišli na to, že: Naše uměle vytvořená bytost s možností umělých uměleckých sklonů má dvě jména a to: MARALANATY KOPNOVAVAVÁ a nebo KARALANATY

KOPNOVOVAVÁ. Jejím místem narození i přebývání je Brno. Jde-li pěšky do tohoto místa, zdolá 53,0769230769 schodů. Jede-li výtahem, tak 39,5 sekundy. Má hluboké oči. Délka jejího levého malíčku na noze je 2,95714285714 cm. Délka jejího pravého malíčku na noze je 2,96785714286 cm. Její univerzální malíček na obou nohách měří 2,9625 cm. Je to možná ryba o vzrůstu 172,5 cm a s váhou 59,2 kg. Tedy středně těžká, ale trochu těžší. Má 107 centimetrovou schopnost dotknout se jazykem svého loktu. V plaveckém předpokladu se pleteme, ale máme naprostou pravdu. Rybí maso. Úhel odklopení jejího ucha je 34,2142857143°. 2:1 šije horkou jehlou.

Je vhodná pro výzkum; rámec; hej; amalgán; hru; pokusy; stylizaci; radost; kontrast; pohyb; učení se; katastrofu; pranici; zážitek; motivaci; civilnost.

Výbor pro Výzkum AEN v Brně i po takto důkladném zkoumání stále nenabyl jistoty, zda je Vesmír pro Slunce anebo Slunce pro Vesmír a proto přistupuje k internímu hlasování o svém zrušení. Tímto využije nově vyvinuté, naprosto nestranné metody hlasování. Ta spočívá v tom, že nevíme jistě, o čem hlasujeme. Až po vhození hlasovacích lístků do černé krabice se Hnutí Nehnutí dohodne, zda hlasuje o zrušení Výboru pro Výzkum AEN a nebo o celkovém, trvalém zrušení celého Hnutí Nehnutí, tedy i Výboru pro Výzkum AEN.

(černá krabice se nachází u naší zapisovatelky Aničky, která je někde mezi Hnutím a Nehnutím a u které si položíme otázku, Proč to tam napsala?)